

Прѣдъ гледката на тия паметници на велики дѣла, съзирате събитията и скжпитѣ възпоминания, очертани отъ историята на нашето освобождение; смишловате си моралния ликъ на освободения български народъ, който съ въздигането на тия паметници подчъртава своята вѣчно дължима дань на признателност къмъ руския народъ—Освободител.

България скоро ще засвѣдочи, че всички нейни добродѣтели, проявени въ идеята за съзиждането на паметниците за освобождението ни, не сѫ прояви на врѣме, а прояви съзнателни, дължими на народния духъ, енергия и морална снажностъ.

Идеята за съзиждането на тия паметници се е породила първоначално у г-на Ст. Займова — прѣдседател на комитета „Царь-Освободител“ — единъ чутовенъ участникъ въ борбите за политическата ни независимостъ, авторъ на „Миналото“, миль книжовенъ трудъ и скжпъ по своя прѣдметъ за българина.

Тоя идеенъ българинъ съ своите помисли, които той вижда вече удовлетворени, е най-честитиятъ синъ на своята родина, който пръвъ говори къмъ паметника на Царя-Освободителя Александъръ II:

Huēs Tibi vota senex, huēs Tibi vota puers!